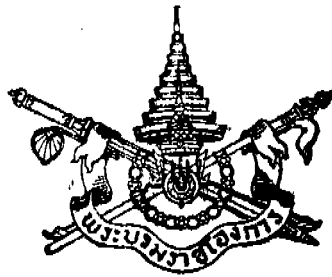

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ชาติชายทิพชานา
ปรีดี พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ 8 ธันวาคม พุทธศักราช 2485
เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

ลักษณะ 1

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2485”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2482 และบันดอบทกตหมาย กต และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติ

“ข้าราชการฝ่ายตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำงานในกะขวงยุติธรรม เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนการเมือง

“รักษมนตรี” หมายความว่า รักษมนตรีผู้มีหน้าที่รักษการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา 5 ข้าราชการฝ่ายตุลาการมี 5 ประเภท

(1) ข้าราชการตุลาการสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(2) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

(3) ตรีชยุติธรรม ได้แก่ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดีที่ใช้กฎหมายอิสลาม

(4) ข้าราชการธุรการสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางธุรการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(5) ข้าราชการตุลาการวิสามัญ ได้แก่ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางตุลาการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราวิสามัญ

มาตรา 6 ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะได้รับเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีที่จะทำความตกลงกับคณะกรรมการคลัง กำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนในกรมหนึ่ง ๆ พายในวงเงินงบประมาณโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณแห่งราชการนั้น ๆ แต่ถ้าราชการส่วนใดมีเหตุผลจะทำความตกลงแยกจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนของราชการส่วนนั้นออกเป็นเหล่า หรือจะรวมสมทบเข้าในจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนของราชการส่วนอื่นหรือของสำนักงานปลัดกระทรวงก็ได้

การกำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนนั้น รัฐมนตรีจะต้องยื่นบัญชีรายละเอียดเพื่อตกลงกับคณะกรรมการคลัง และคณะกรรมการคลังจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่คณะกรรมการคลังกำหนดไว้ ถ้ารัฐมนตรีมิได้ยื่นบัญชีตามกำหนด ให้ถือจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนในปีก่อนใช้ต่อไปอีกปีหนึ่ง แต่ในกรณีที่ได้รับเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นให้รวมจำนวนแห่งอัตรา

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

เงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้นนั้นเข้ากับจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเดิม และในกรณีที่ลดเงินลงประมาณลง ให้ลดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเดิมลงตามจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนที่ได้ลดลงนั้น

กำหนดจำนวนแห่งอัตราเงินเดือนเช่นนั้น ให้รัฐมนตรีประกาศเป็นรายปีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 7 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ไปรับราชการทหาร ตามกฤษฎีกาว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการในชั้นและอันดับที่ได้รับอยู่ในขณะไปรับราชการตามกฤษฎีกานั้น ให้รัฐมนตรีรับบัญชาเดียว

มาตรา 8 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใด ซึ่งรัฐบาลส่งให้ไปทำงานเทศบาลหรือองค์การสาธารณะหรือกิจการอื่น ๆ ถ้าถูกเรียกกลับเข้ามามีในราชการก็ให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่เรียกกลับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการตุลาการหรือคณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้แล้วแต่กรณี

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าทำเนียมและออกกวดชำระเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กตเถวณั้ นั้ เมื่ไต้ประกาศในราชกิจจานุเบกสาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักระ 2

ข้าราชการตุลาการสามัญ

หมวด 1

การันจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และการแต่งตั้ง

มาตรา 10 ชั้นข้าราชการตุลาการสามัญ มีดังนี้

- (1) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท
- (2) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
- (3) ข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่งๆ แบ่งออกเปันอันดับตามบัลชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 ตำแหน่งข้าราชการตุลาการสามัญ มีดังนี้

- (1) ผู้พิพากสาศาลชั้นต้น

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

(2) ผู้พิพากษาสาลอรรถ

(3) อธิบดีผู้พิพากษาสาลชั้นต้น ผู้พิพากษาสาลดีการ
อธิบดีผู้พิพากษาสาลอรรถ

(4) ประธานศาลฎีกา

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นจะได้มีกคกชวงกำหนด
เทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว

มาตรา 12 การบัญชีราชการตุลาการสามชั้นโทอันดับ
7, 8 หรือ 9 ให้รัถมนตรีบัญชีโดยวิธีการ สอดคัดเลือกตาม
ความในหมวด 2

แต่ถ้าผู้ใดสอบไล่ได้ปริณหาหรือประกาศนียบัตรทาง
กคคหมาจากต่างประเทศซึ่งคณะกคคการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำ
กว่าปริณหาตรี และสอบไล่ได้ปริณหาตรีหรือประกาศ
นียบัตรทางกคคหไทยซึ่งคณะกคคการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำ
กว่าปริณหาตรี หรือผู้ที่สอบไล่ได้ปริณหาเอกทางกคคห
ไทย หรือผู้ที่สอบไล่ได้ปริณหาโททางกคคหไทยมาแล้ว
ไม่ต่ำกว่าสามปี เมื่อได้ปริกสาคณะกคคการตุลาการเห็นชอบ
ด้วยแล้ว รัถมนตรีอาจบัญชีเป็นข้าราชการตุลาการสามชั้น

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ชั้นโทได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฤษฎีกา

มาตรา 13 การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอกให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีความรู้และความสามารถ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกัมการตุลาการโดยปกติอัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะกัมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 14 การเลื่อนข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอกที่มีความรู้และความสามารถ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกัมการตุลาการอัตราละหนึ่งคน เมื่อคณะกัมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็นว่าสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 15 พายใต้บังคับแห่งมาตรา 17 ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดเลื่อนชั้นนั้น โดยปกติให้ได้รับเงินเดือนใน

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

อันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของชั้นที่ได้เลื่อน ก็ได้รับเงินเดือนในอันดับที่เท่ากับอันดับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา 16 พายใต้บังคับแห่งมาตรา 17 การเลื่อนอันดับพายในชั้นหนึ่งๆ ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ในอันดับที่ถัดลงไปตามลำดับ โดยคำนึงถึงความสามารถ การปฏิบัติตามวินัยและมารยาท และคุณภาพ และปริมาณแห่งงานในหน้าที่ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

มาตรา 17 การได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเนื่องแต่การเลื่อนชั้นที่ดี หรือการเลื่อนอันดับที่ดี ในปีหนึ่งๆมิให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าจำนวนเท่ากับสองอันดับ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการและอนุมัติจากรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษ

มาตรา 18 การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่งราชการ ให้แต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

- (1) ตำแหน่งผู้พิพากสาศาลชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบ
เสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทหรือ
ชั้นเอก
- (2) ตำแหน่งผู้พิพากสาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่
เทียบเสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นเอก
หรือชั้นพิเศษ
- (3) ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากสาศาลชั้นต้น ผู้พิพากสา
ศาลดึกา อธิบดีผู้พิพากสาศาลอุทธรณ์ หรือตำแหน่งที่เทียบ
เสมอกัน แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการสามัญชั้นพิเศษ
- (4) ตำแหน่งประธานศาลดึกา แต่งตั้งจากข้าราชการ
ตุลาการสามัญชั้นพิเศษ

มาตรา 19 การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการสามัญในตำแหน่ง
ผู้พิพากสาเป็นครั้งแรกก็ดี ในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากสาศาล
ชั้นต้น ผู้พิพากสาศาลดึกา อธิบดีผู้พิพากสาศาลอุทธรณ์ หรือ
ตำแหน่งที่เทียบเสมอกัน หรือประธานศาลดึกาก็ดี ให้นำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อขอแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการ
ตุลาการสามัญให้ดำรงตำแหน่งนอกจากนี้ให้รัถมนตรีเป็น
ผู้แต่งตั้ง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 20 รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตุลาการ
สามัญให้ประจำกระทรวงได้

มาตรา 21 การสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญไปช่วยทำ
งานชั่วคราวในตำแหน่งใด ๆ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งได้

มาตรา 22 การโอนข้าราชการธุรการสามัญไปเป็น
ข้าราชการตุลาการสามัญในชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิมอาจ
ทำได้เมื่อได้ปรึกษาคณะกัมการตุลาการเห็นชอบด้วยแล้ว แต่
ข้าราชการธุรการสามัญนั้นต้องเคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา
มาแล้ว

มาตรา 23 ข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดออกจากราชการ
ไปโดยมิได้มีความผิดหรือมลทินในราชการ หรือไปรับราชการ
ในกระทรวงทบวงการอื่น ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่ง
ราชการตุลาการในชั้นและอันดับที่ไม่สูงกว่าที่ได้รับหยุดในขณะ
เป็นข้าราชการตุลาการสามัญและทางราชการต้องการจะรับไว้
เมื่อคณะกัมการตุลาการได้พิจารณาและสอบสวน คุณสมบัติกับ
ภูมิรู้เห็นว่า เหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้าบัดนั้น ก็ให้
รัฐมนตรีรับเข้าได้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ผู้ออกจากราชการตุลาการสามัคคีโดยถูกเลิกตำแหน่งย่อมได้รับบำนาญตามความในมาตรานี้ก่อนผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

หมวด 2

การสอบคัดเลือก

มาตรา 24 ผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นข้าราชการตุลาการสามัคคีชั้นโทอันดับ 7, 8 หรือ 9 ต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) เป็นชายและอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี
- (3) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่จะได้ระบุไว้ในกดกะขวง
- (5) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างพักหน้าที่ราชการ
- (6) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

- (7) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (8) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกจากราชการ
- (9) ไม่เป็นผู้เคยถูกปลดออกจากราชการ
- (10) ไม่เป็นผู้เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(11) สอบไล่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(12) เป็นสามัคคีสมาชิก หรือสมาชิกวิเสสแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(13) เป็นทนายความชั้นหนึ่งมาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 4 ปี และได้ว่าความมาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ที่คณะกรรมการตุลาการจะได้กำหนดไว้ หรือเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญ หรือจำศาล หรือรองจำศาล หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือเจ้าพนักงานยึดทรัพย์ มาเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 4 ปี หรือเป็นพนักงานอัยการตั้งแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วยขึ้นไปมา

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

เป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 4 ปี นับตั้งแต่วันดำรงตำแหน่ง
อัยการผู้ช่วย

(14) มีความประพฤติและมารยาทอันดีงาม

มาตรา 25 ให้คณะกรรมการตุลาการจัดให้มีการสอบคัดเลือกตามหลักสูตรและวิธีการที่จะได้กำหนดไว้ในกตกะชวง

ในการกำหนดหลักสูตรนั้น ให้มีผลเฉพาะในภาคปฏิบัติการ

มาตรา 26 การสอบคัดเลือกนั้น โดยปรกติให้มีปีละหนึ่ง
ครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบคัดเลือกใหม่อีกแล้ว บัณฑิตสอบ
คัดเลือกราวก่อนเป็นอันล้นเลิก

มาตรา 27 ก่อนบั้นจผู้สอบคัดเลือกเข้ารับราชการให้
มีการอบรมตามเวลาและวิธีการ ที่คณะกรรมการตุลาการจะได้
กำหนด

มาตรา 28 ผู้สอบคัดเลือกซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับบั้นจเข้ารับ
ราชการ หากขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 เป็นอันหมดสิทธิ
ที่จะได้รับการบั้นจ

มาตรา 29 ผู้ที่สอบได้คะแนนสูงมีสิทธิที่จะได้รับเลือก
เข้ารับราชการก่อนผู้ที่ได้คะแนนต่ำลงมาตามลำดับ

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

หมวด 3

การออกจากราชการ

มาตรา 30 ข้าราชการตุลาการสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ให้ออก
- (4) ปลดออก
- (5) ไล่ออก

การออกจากราชการของผู้พิพากษา ให้มีความกราบบังคมทูลให้ทรงทราบ

มาตรา 31 พายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการตุลาการสามัญใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ย่อมทำได้ เมื่อรัฐมนตรีได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการ

มาตรา 32 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการสามัญใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้ผู้นั้น

ออกจากราชการตามกตทหลายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ในการให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุทด
แทนในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกนั้นให้ทำได้เฉพาะเหตุดังนี้

(ก) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดต้องหาว่าทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรงและได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวิธี
การที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 92 แล้ว ถ้าคณะกัมการตุลาการ
เห็นว่าไม่ได้ความเป็นสัจจะกระทำผิดที่จะต้องถูกล้อออกหรือ
ปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมอง ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าการที่
จะให้รับราชการอีก จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ รัฐมนตรี
จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการก็ได้

(ข) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถ
ด้วยเหตุใด ๆ ในอันจะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน เมื่อคณะ
กัมการตุลาการได้สอบสวนเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(ค) เมื่อข้าราชการตุลาการสามัญผู้ใดไม่สแตงให้เพียง
พอว่าเป็นผู้สนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ เมื่อคณะกัมการตุลาการได้สอบสวนเห็นสมควร

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 98

ให้ต้อกรากการแล้ว ให้รัถมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออก
จากรากการ

(ง) เมื่อทางรากการจำเป็นให้เข้ารากการตุลาการสามัญ
ผู้ใดไปทำงานทางองค์การสาธารณะหรือบริษัท ก็ให้รัถมนตรี
สั่งให้ผู้นั้นออกจากรากการได้

(จ) เมื่อเข้ารากการตุลาการสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตาม
มาตรา 24 อนุมาตรา 1 หรืออนุมาตรา 4 ให้รัถมนตรีมีอำนาจ
สั่งให้ผู้นั้นออกจากรากการ

มาตรา 33 การไล่ออกและการปลดออกจากรากการให้
เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 9

ลักษณะ 3

เข้ารากการตุลาการวิสามัญ

มาตรา 34 การรับบุคคลเข้าเป็นเข้ารากการตุลาการวิสามัญ
นั้น เมื่อทางรากการประสงค์จะรับผู้ใดที่เห็นว่าเหมาะสม
แต่รากการ เมื่อได้ปรึกษาคณะกัมการตุลาการเห็นชอบด้วย
แล้วให้รัถมนตรีบัญญัติ การออกจากรากการของเข้ารากการ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ประเภทนี้ ให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวแก่ข้าราชการตุลาการสามัญ
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นคราวๆ กำหนดตำแหน่ง
หน้าที่ซึ่งข้าราชการตุลาการวิสามัญจะพึงปฏิบัติ

การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการวิสามัญเป็นผู้พิพากษาสาล
ติกา หรือการออกจากตำแหน่งนี้ ให้นำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงทราบ

ลักษณะ 4

ตะไตะยุติธรรม

มาตรา 35 การแต่งตั้งตะไตะยุติธรรมนั้น ให้คัดเลือก
จากอิสลามศาสนิกผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) มีคุณสมบัติตามมาตรา 24 อนุมาตรา 1 ถึงอนุ
มาตรา 10

(2) มีภูมิรู้ในคำกัร ภัทรวานพอที่จะพิจารณาพิพากสา
คดีแพ่งระหว่างคู่ความ หรือจำเลยที่นับถือศาสนาอิสลาม
เกี่ยวกับลักษณะครอบครัวและมรดก

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 36 การบันจุ การเลื่อนอันดับ การแต่งตั้ง การ
ออกจากราชการของ ตะติยะบุคคลให้ไป ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้

ลักษณะ 5

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา 37 ให้มีคณะกรรมการตุลาการขึ้นคณะหนึ่งเรียกโดย
ชื่อว่า ก.ต. ประกอบด้วย

- (1) ประธานศาลฎีกา
- (2) ปลัดกระทรวง
- (3) อธิบดีผู้พิพากษาสาลอุธรณ์
- (4) ข้าราชการตุลาการสามชั้นพิเศษ 1 นาย โดย
รัฐมนตรีเป็นผู้เลือก
- (5) ข้าราชการเทียบमानสังกัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งเคย
รับราชการเป็นผู้พิพากษาเป็นจำนวน 3 นาย โดยข้าราชการ
ตุลาการสามชั้นพิเศษผู้เลือก

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

อัมมาตามอนมาตรา 5 ต้องมีไข้วราชการพลเรือนการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือมีอาชีพทนายความอยู่โดยตรงหรือโดยอ้อม

ให้คณะกัมการตุลาการตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการนาหนึ่งเป็นเลขานุการ

มาตรา 38 กัมการที่ได้รับเลือกตามมาตรา 37 อนมาตรา 4 และอนมาตรา 5 นั้น ให้ห้ในตำแหน่งได้คราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ ถ้าตำแหน่งคัมการดังกล่าวแล้วว่างลงก่อนถึงกำหนด รัถมนตรีอาจเลือกหรือส่งให้มีการเลือกแล้วแต่กรณี เพื่อได้กัมการเข้าซ่อมตำแหน่งจนกว่าจะสิ้นกำหนดก็ได้

มาตรา 39 ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธานคณะกัมการตุลาการ ถ้าในคราวใดประธานศาลฎีกาไม่มาประชุม ให้กัมการที่มาประชุมเลือกประธานสำหรับคราวนั้นขึ้นนาหนึ่ง

การประชุมของคณะกัมการตุลาการนั้น ต้องมีกัมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา 40 ในกรณีที่คณะกัมการตุลาการมีหน้าที่ตามมาตรา 12 วรรค 2 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ ๗๖

22 มาตรา 23 มาตรา 32 (ก) (ข) (ค) มาตรา 34 วรรคแรก
 มาตรา 92 มาตรา 93 มาตรา 95 มาตรา 96 มาตรา 107
 มาตรา 109 ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้เสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการ
 ตูลาการ เมื่อคณะกรรมการตูลาการมีความเห็นประการใด ให้
 ประธานรายงานความเห็นนั้นไปยังรัฐมนตรี

มาตรา 41 คณะกรรมการตูลาการมีอำนาจตั้งอนุกรรมการ
 เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

ลักษณะ 6

ข้าราชการธุรการสามัญ

หมวด 1

การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ และการแต่งตั้ง

มาตรา 42 ชั้นข้าราชการธุรการสามัญมี ดังนี้

- (1) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวา
- (2) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นตรี
- (3) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นโท
- (4) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นเอก

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(5) ข้าราชการทุกระดับชั้นพิเศษ

ในชั้นหนึ่งๆ แบ่งออกเป็นอันดับ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 43 ตำแหน่งข้าราชการทุกระดับชั้น ดังนี้

- (1) เสมียนพนักงาน
- (2) ประจำแผนก
- (3) หัวหน้าแผนก
- (4) หัวหน้ากอง
- (5) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะได้มีกดกะชวงกำหนด
เทียบกับตำแหน่งที่กล่าวมาแล้ว

มาตรา 44 การบันจุข้าราชการทุกระดับ ให้เจ้า
กะชวงบันจุตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- (1) ข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวาอันดับ 1-3 บันจุ
จากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการทุกระดับ
ชั้นจัตวาอันดับ 1-3

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

(2) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 7 บัญ
จากบุคคลที่สอบแข่งขันสำหรับัดในวิชาข้าราชการธุรการ
สามัญชั้นจัตวาอันดับ 7

(3) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นตรี บัญจากบุคคลที่
สอบแข่งขันสำหรับัดในวิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นตรี
การบันจุให้บันจุในอันดับ 1

มาตรา 45 ผู้ใดได้รับปริญญหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
เข้ากะขว อาตคคเลือกหรือสอบคัตเลือกมับญเข้าเป็นข้าราชการ
การธุรการสามัญที่ใช้วิชานั้น ๆ ชั้นใด ๆ ที่ไม่สูงกว่าชั้นโทได้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกัมการธุรการจะไดกำหนด
ไว้

มาตรา 46 ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ
6 ลงไปเลื่อนขึ้นเป็นชั้นจัตวาอันดับ 7 ได้ด้วยการสอบแข่ง
ขันในวิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 7 หรือด้วย
การสอบคคเลือก หรือคัตเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ซึ่งคณะกัมการธุรการจะไดกำหนดไว้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

มาตรา 47 ข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวา เลื่อนขึ้นเป็นชั้นตรีได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการทุกระดับชั้นตรี

มาตรา 48 การเลื่อนข้าราชการทุกระดับชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโทให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการทุกระดับชั้นตรี ซึ่งรับราชการในชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนี้ไม่ต้องนำมาใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ได้ปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการทุกระดับโดยปรกติดังกล่าวหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะกรรมการทุกระดับได้สอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้นก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีสั่งเลื่อนชั้นต่อไป

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 49 การเลื่อนข้าราชการทุกระดับชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการทุกระดับชั้นโท ซึ่งรับราชการในชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้พิจารณาเอกหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพิจารณาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปี ไม่ต้องนำมาใช้บังคับ แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้พิจารณาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพิจารณาโทแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้พิจารณาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพิจารณาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีความรู้และความสามารถแล้วส่งรายชื่อไปยังคณะกรรมการการชดเชย โดยปรกติอัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อคณะกรรมการการชดเชยได้สอบสวนและพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนชั้น ก็ให้เสนอไปยังรัฐมนตรีสั่งเลื่อนชั้นต่อไป

มาตรา 50 การเลื่อนข้าราชการทุกระดับชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการทุกระดับชั้นเอกที่มีความรู้และความสามารถแล้วส่งชื่อ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ไปยัง คณะกรรมการชำระ อัตราละหนึ่งคน เมื่อ คณะกรรมการ
ชำระสอบสวนและพิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควรได้เลื่อน
ขั้นก็ให้รายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

X มาตรา 51 พายได้บังคับแห่งมาตรา 53 ข้าราชการชำระ
การสามัคคีผู้ได้เลื่อนขั้นนั้น โดยปกติก็ได้เลื่อนขั้นโดยการ
สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ
ต่ำของขั้นที่ได้เลื่อนขึ้น ถ้าได้เลื่อนขั้นโดยมิได้สอบแข่งขัน
หรือสอบคัดเลือกแล้ว เจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นสมควรจะให้
ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าอันดับต่ำของขั้นที่ได้เลื่อนขึ้นก็ได้ แต่
ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอันดับต่ำของขั้นที่ได้เลื่อนขึ้น
ก็ให้ได้รับ เงินเดือนใน อันดับ ที่เท่ากับ อันดับ เงินเดือนที่ได้
รับอยู่

X มาตรา 52 พายได้บังคับแห่งมาตรา 53 การเลื่อนอันดับ
พายในชั้นหนึ่ง ๆ ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ใน
อันดับถัดลงไปตามลำดับ โดยคำนึงถึงความสามารถ ความ
สามารถ การปฏิบัติตามวินัยและคุณภาพและปริมาณผลงาน
ในหน้าที่ ทั้งนี้ให้ไปไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะ
กรรมการชำระจะได้กำหนดไว้

15 ธันวาคม 2485 'ราชกิจจานุเบกษา' เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 53 การได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเนื่องแต่การเลื่อนขั้นก็ดี หรือการเลื่อนอันดับก็ดี ถ้าไม่ต้องสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกแล้ว สำหรับข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวาในปีหนึ่ง ๆ มิให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าสามอันดับ และสำหรับข้าราชการทุกระดับชั้นตรีขึ้นไปในปีหนึ่ง ๆ มิให้เพิ่มขึ้นเกินกว่าสองอันดับ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิเศษ

มาตรา 54 การแต่งตั้งข้าราชการทุกระดับให้ดำรงตำแหน่งราชการ ให้เจ้ากระทรวงแต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวา

(2) ตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบประจำแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นจัตวาอันดับ 11 ขึ้นไป หรือชั้นตรี

(3) ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นตรีหรือชั้นโท

(4) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากอง แต่งตั้งจากข้าราชการทุกระดับชั้นโทหรือชั้นเอก

(5) ตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวง แต่งตั้ง
จกข้าราชการทุกระดับชั้นพิเศษ

การแต่งตั้งข้าราชการทุกระดับชั้นเอกลงไปให้ดำรง
ตำแหน่งใหม่ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่ง
ที่จะแต่งตั้งใหม่นั้น มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหรือต้องใช้
วิชาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการทุกระดับให้ดำรงตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงนั้น ให้รัฐมนตรีรายงานไป
ยังคณะรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงแต่งตั้ง

มาตรา 55 เจ้ากระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการทุกระดับ
สามัญให้ประจำกระทรวงได้

มาตรา 56 ราชการทุกระดับใดมีเหตุพิเศษ ให้เจ้า
กระทรวงทำความตกลงกับคณะกัมการราชการที่จะกำหนดคน
สมบัติ พื้นความรู้และวิธีคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่างอื่น
เพื่อให้ได้บัณฑิตแต่งตั้งโดยความเที่ยงธรรมที่จะได้บุคคลที่มี
คุณวุฒิและความสามรถในราชการ แล้วรายงานไปยังคณะ
รัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้ว ให้
นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 57 ถ้าตำแหน่งว่างลง จะแต่งตั้งข้าราชการหรือการสามัญให้ดำรงตำแหน่งทันทีหรือไม่ หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็น ครั้งคราว ให้เจ้ากระทรวงตั้งข้าราชการ หรือ การสามัญผู้ที่เห็นสมควร ให้รักษาราชการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

มาตรา 58 การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญไปบรรจุต่างกระทรวงใน ชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยเจ้ากระทรวงได้ตกลงยินยอม ในการโอนไปนั้นด้วยแล้ว

การโอนข้าราชการชั้นพิเศษมานั้น ให้รัฐมนตรีรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการชั้นเอกลงไป ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่จะโอนมาบรรจุใหม่นั้น มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนมาบรรจุใหม่นั้นต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับ ปรวิญาหรือประกาศนียบัตร และให้คณะกัมการราชการเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญไปบรรจุต่างกรมใน ชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

การโอนข้าราชการตุลาการสามัญมาเป็นข้าราชการราชการสามัญในชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

มาตรา 59 ข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการวิสามัญ ออกจากราชการไป และมีคุณสมบัติตามมาตรา 61 และมาตรา 62 ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งราชการธุรการในชั้นและอันดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการต้องการจะรับเข้าทำราชการให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีเช่นนี้ให้นับระยะเวลาการมีอำนาจและหน้าที่ซึ่งขณะทำการตุลาการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น

หมวด 2

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือก และการคัดเลือก

มาตรา 60 ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติและมีพื้นความรู้ดังได้กล่าวไว้ในมาตรา 61, 62 และ 64

มาตรา 61 ผู้สมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก จะต้องมีความรู้ตามมาตรา 24 อนุมาตรา 1 และอนุมาตรา 3 ถึงอนุมาตรา 10 และมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 62 ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 อนุมาตรา 6 ถึงอนุมาตรา 10 คณะกรรมการการชั่งการอาจพิจารณาสอบสวนว่าผู้นั้นได้ก่อกวนคนประพริตเป็นคนดีแล้วจะยกเว้นให้เป็นรชบุคคลก็ได้ แต่มติของคณะกรรมการในการประชุมปรึกษากรนียกเว้นเช่นนี้ ต้องเป็นเอกฉันท์

มาตรา 63 ตำแหน่งราชการใดที่โดยลักษณะปริมาณหรือคุณภาพของงานไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับคณะกรรมการการวางข้อบังคับไว้ มิให้แต่งตั้งสตรีเข้ารับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา 64 ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพื้นความรู้ดังนี้

(1) วิชาข้าราชการการสามัณชั้นจัตวาอันดับ 1 3

(ก) ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา หรือเทียบวิทยฐานะเท่าประโยคมัธยมศึกษา แต่ถ้าในเขตแห่งการแข่งขันใด การศึกษาประโยคมัธยมศึกษายังไม่แพร่หลายก็ให้คณะกรรมการการชั่งการ มีอำนาจกำหนดพื้นความรู้ต่ำกว่ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาได้ หรือ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(ข) ผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าที่กำหนด แต่ได้เข้าฝึกหัดเป็นเสมียนหรือทำการเสมียนหรือเป็นครูประจำบาลหรือพนักงานสุขาภิบาลอยู่แล้วในวันที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2479 ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองพินความรู้ว่าสมควรเข้าสอบแข่งขันได้

(2) วิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาอันดับ 7

(ก) ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษาหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา หรือ

(ข) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ 6 ลงไป ซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าสองปี

(3) วิชาข้าราชการธุรการสามัญชั้นตรี

(ก) ผู้ที่ได้ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรี หรือ

(ข) ข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาตั้งแต่อันดับ 6 ขึ้นไปซึ่งรับราชการมาแล้วไม่ต่ำกว่าห้าปี

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 65 ให้คณะกรรมการการกำหนดหลักสูตรและ
วิธีการสอบแข่งขันวิชาข้าราชการการสามัญชั้นจัตวาและ
ตรี โดยคำนึงถึงลักษณะและคุณภาพของราชการในหน้าที่
และมีอำนาจที่จะมอบหมายให้ราชการส่วนใดจัดการสอบแข่ง
ขันแทนคณะกรรมการก็ได้โดยตลอด

มาตรา 66 การสอบแข่งขันนั้น ตามปกติให้มีปีละหนึ่ง
ครั้ง แต่เมื่อใดมีการสอบแข่งขันใหม่อีกแล้ว บัณฑิตสอบ
แข่งขันคราวก่อนเป็นอันล้มเลิก

มาตรา 67 ก่อนบันจุผู้สอบแข่งขันเข้ารับราชการให้มีการ
อบรมตามเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด

มาตรา 68 ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือกหรือคัดเลือก
ซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับบันจุเข้ารับราชการ หากขาดคุณสมบัติ
ตามมาตรา 61 เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับการบันจุ

มาตรา 69 ผู้สอบแข่งขัน สอบคัดเลือกหรือคัดเลือกที่
ได้คะแนนสูงมีสิทธิจะได้รับเลือกเข้ารับราชการก่อนผู้ได้คะแนน
ต่ำลงมาตามลำดับ

หมวด 3

การออกจากราชการ

มาตรา 70 การออกจากราชการของข้าราชการทุกระดับ
สามัญให้เป็นไปตามมาตรา 30 วรรคแรก

การออกจากราชการของข้าราชการทุกระดับตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวง ให้นำความกราบบังคมทูล
ให้ทรงทราบ

มาตรา 71 พายได้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยตำแหน่ง
บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการทุกระดับผู้ใด
ประสงค์จะลาออกจากราชการก็ย่อมทำได้ เมื่อผู้บังคับบัญชา
ซึ่งต่อไปนี้ได้สอบสวนพิจารณาและอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่า
ลาออกจากราชการ

(1) รักษมนตรี สำหรับข้าราชการตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป

(2) ปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการชั้นจัตวาในราชการ
ส่วนกลางและชั้นตรี

(3) ประธานสภาผู้พิพากษา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าราชการยุติธรรม
หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการชั้นจัตวา

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ในศาล เมื่อประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ข้าหลวง
ยุติธรรม หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลได้สั่งอนุญาตแล้วให้แจ้ง
ไปยังเจ้ากะชวง

มาตรา 72 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการราชการ
สามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ จะให้ผู้นั้น
ออกจากราชการตามกตหมาวาด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือนก็ได้

แต่ในการให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เพราะเหตุทด
แทนในกรณีที่มิคำสั่งให้ออกนั้น ให้ตามมาตรา 32 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการข้าราชการมีอำนาจ
และหน้าที่อย่างคณะกรรมการตุลาการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น

มาตรา 73 การให้ออกและการปลดออกจากราชการให้
เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 9

ลักษณะ 7

ข้าราชการราชการวิสามัญ

มาตรา 74 การปันจ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง
และการออกจากราชการ ของข้าราชการราชการวิสามัญให้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่ง คณะกรรมการธุรการจะได้
กำหนดไว้

ลักษณะ 8

คณะกรรมการธุรการ

มาตรา 75 ให้มีคณะกรรมการธุรการขึ้นคณะหนึ่งเรียกโดย
ย่อว่า ก.ช. ประกอบด้วย

- (1) รัฐมนตรี
- (2) ปลัดกระทรวง
- (3) ประธานศาลฎีกา
- (4) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- (5) อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง
- (6) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

ให้คณะกรรมการธุรการตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการนายหนึ่ง
เป็นเลขานุการ

มาตรา 76 ให้รัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการ
ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน ถ้าในคราวใดประธานและรอง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ประธานไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกประธาน
สำหรับคราวนั้นขึ้นนายหนึ่ง

การประชุมของคณะกรรมการชำนันนั้น ต้องมีกรรมการมา
ประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งจำนวน จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา 77 คณะกรรมการชำนันมีอำนาจตั้งอนุกรรมการเพื่อ
ทำการใด ๆ แทนได้

มาตรา 78 หลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการชำนัน
มีอำนาจกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามีกด ก.พ. ซึ่งออก
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ใน เรื่อง
ทำนองเดียวกัน และไม่ขัดหรือแย้งกับบทพระราชบัญญัตินี้
เมื่อคณะกรรมการชำนันพิจารณาเห็นสมควร ก็ให้อนุโลมถือ
ว่ากด ก.พ. นั้นเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะกรรมการชำนัน
ได้กำหนด

ลักษณะ 9

วินัยและมารยาทข้าราชการฝ่ายตุลาการ

หมวด 1

วินัยและมารยาท

มาตรา 79 ข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกคนจักต้องรักษาวินัย
โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ และในเวลาพิจารณาพิพากษาคดีต้อง

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

อยู่ในมารยาทอันดีงาม ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด
จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2 แห่งลักษณะนี้

มาตรา 80 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องสนับสนุน การ
ปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้อง
พยายามชี้แจงแก่บุคคลในบังคับบัญชาและในอำนาจของตน
ให้เข้าใจและนิยมการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ

มาตรา 81 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา
ผู้หยุดได้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัด
ขึ้นหลักเสียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็น
คัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อ
ได้คัดทานดังกล่าวมานั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือ
แก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้หยุดได้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้
ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังเจ้ากระทรวงตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการห้ามมิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา
เหนือตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา 82 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
ตามนโยบายที่รัฐบาลแถลง และให้เกิดผลดีหรือความก้าว

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

หมั้นแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์
ของราชการ

มาตรา 83 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ห้ามมิให้อาสัยอำนาจหน้าที่ราชการจะโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ผู้อื่น

ห้ามมิให้รายงานติดต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา 84 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอุทิศเวลาของตน
ให้แก่ราชการ

ห้ามมิให้เป็นตัวกะทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ
นอกจากทางราชการจะสั่ง และห้ามมิให้กะทำการหาผล
ประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมและ
เกียรติศักดิ์ในหน้าที่ราชการของตน

มาตรา 85 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาชื่อเสียง มิให้
ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติดนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของ
เมาน์ไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันเป็น

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

อาเงิน จะทำความผิดอาญาหรือการอื่นใด ซึ่งการกระทำเช่นนั้น
นี้อาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา 86 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องสุภาพเรียบร้อยต่อ
ผู้บังคับบัญชาและต่อประชาชน

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา 87 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องถือและปฏิบัติตาม
รฏินิยมและแบบทำเนียมของราชการ

มาตรา 88 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความสามัคคี
ระหว่างข้าราชการและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มาตรา 89 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องอุสาหะและอำนวยความสะดวก
ในหน้าที่ราชการ

มาตรา 90 ข้าราชการฝ่ายตุลาการต้องรักษาความลับใน
ราชการ

หมวด 2

การลงโทษ

มาตรา 91 โทสผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

(1) ไล่ออก

- (2) ปลดออก
- (3) ลดอันดับเงินเดือน
- (4) ตัดเงินเดือน
- (5) ภาคทัณฑ์

มาตรา 92 การไล่ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อข้าราชการฝ่าย
ตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังระบุไว้ต่อไปนี้

- (ก) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (ข) ทำความผิดถึงต้องรับอาญาจำคุกโดยคำ
พิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ
หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(ค) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเพราะทำ
หนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(ง) ขัดคำสั่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วย
ราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง

(จ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

(ฉ) ประพริตชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่ต่อไปนี้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามนาย เพื่อทำการสอบสวน คือ

- (1) รัฐมนตรี สำหรับข้าราชการชั้นพิเศษและชั้นเอก
- (2) ปลัดกระทรวง สำหรับข้าราชการชั้นโท และชั้นตรี และข้าราชการชั้นจัตวาในราชการส่วนกลาง

(3) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา จำเลยยุติธรรม หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการชั้นจัตวาในศาล

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการสอบสวน และรายงานมาแล้ว สำหรับข้าราชการ ตุลาการ สามัญให้ปลัดกระทรวงทำความเห็น รายงานไปยังคณะกรรมการตุลาการ สำหรับข้าราชการธุรการ สามัญให้เจ้ากระทรวงรายงานไปยังคณะกรรมการธุรการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการ หรือคณะกรรมการธุรการ แล้วแต่กรณี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการได้แล้ว จึงให้รัฐมนตรีสั่งไล่ออกต่อไป แต่ถ้าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาสั่งไล่ออกได้ โดยไม่ต้องทำการสอบสวน ทั้งนี้ให้ป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งคณะ

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ฉันทารตุลาการ หรือคณะกัมการ ชุระการ แล้วแต่กรณีจะได้กำหนดไว้

การสอบสวนนั้นให้กะทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว กำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหรือตั้งเรื่องกล่าวหา ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากกรรมการ

มาตรา 93 การปลดออกนั้น จะกะทำได้เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกะทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 92 ว่าด้วยการสอบสวนและสั่งลงโทษมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 94 เมื่อข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กะทำโดยประมาท หรือมีกรณีที่ต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก ถ้าผู้

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดเห็นว่าจะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่งพิจารณาหรือสอบสวนจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้พิจารณาปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าเห็นว่ามัลทินหรือมัวหมองจะสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 32 (ก) หรือมาตรา 72 วรรคท้ายไว้ก่อนก็ได้ แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจที่จะต้องลงโทษไล่ออกหรือปลดออกแล้ว ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเป็นไล่ออกหรือปลดออกให้ตรงตามบทวินัยแห่งพระราชบัญญัตินี้อีกครั้งหนึ่ง หรือ

(ข) ถ้าเห็นว่ามัลทินหรือความมัวหมองไม่ปรากฏชัดจะสั่งได้แต่เพียงให้พักราชการ

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการตามความใน (ข) นั้น คือ

(1) รัฐมนตรีสั่งให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการทุกตำแหน่งพักราชการได้

(2) ปลัดกระทรวง ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา ศาลหลวงยุติธรรมสั่งให้ข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญ

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนกลงไปพักราชการได้

(3) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลสั่งให้ข้าราชการธุรการสามัญหรือวิสามัญตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงานพักราชการได้

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ถูกสั่งให้พักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินความผิดเลย ผู้บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับคืนตำแหน่งเดิม ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การสอบสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็นจริงว่า ผู้ที่ถูกสั่งให้พักได้กระทำความผิดแต่ก็มีมลทินหรือมีวามองหยาบ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับราชการอีกอาจเสียหายแก่ราชการก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา 32 (ก) หรือมาตรา 72 วรรคท้ายแล้วแต่กรณี หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่ราชการ จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าวมานั้น ให้เป็นไปตามกตหมายว่าด้วยกรณีนั้น

มาตรา 95 โทสลดอันดับเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนนั้น ถ้าข้าราชการตุลาการสามัญหรือวิสามัญเป็นผู้กระทำผิดวินัย ให้ปลัดกระทรวงรายงานไปยังคณะกัมการตุลาการ เมื่อคณะกัมการตุลาการพิจารณาเห็นชอบด้วย ให้รั้งมนตรีสั่งลงโทษได้ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการประเภทอื่นให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษได้ การลงโทษครั้งหนึ่งต้องไม่เกินอัตราในตารางต่อไปนี้

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดอันดับ เงินเดือน	การตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลา เดือน	ส่วนเงินเดือน ที่ตัด
นายกรัถมนตรี	1. ปลัดกระทรวง	1 อันดับ	12	35%
	2. หัวหน้ากอง	2 อันดับ	12	25%
	3. หัวหน้าแผนก	3 อันดับ	12	20%
	4. ประจำแผนก	4 อันดับ	12	15%
	5. เสมียนพนักงาน	4 อันดับ	12	15%
รัฐมนตรี	1. อธิบดีผู้พิพากษาสาล	1 อันดับ	12	30%
	อธิบดีผู้พิพากษาสาล อธิบดีผู้พิพากษาศาล อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น			
	2. ผู้พิพากษาสาลอธิบดี	1 อันดับ	12	25%
	3. ผู้พิพากษาสาลชั้นต้น	1 อันดับ	12	25%
	4. คณะตุลาการ	3 อันดับ	12	15%

ตอนที่ 78 เล่ม 39

ราชกิจจานุเบกษา

15 ธันวาคม 2485

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลำดับเงินเดือน	การตัดเงินเดือน	
			จำนวนครั้ง ในเดือน	ส่วนเงินเดือน ที่ตัด
รัฐมนตรี	5. หัวหน้ากอง	1 อันดับ	12	25%
	6. หัวหน้าแผนก	2 อันดับ	12	20%
	7. ประจำแผนก	3 อันดับ	12	15%
	8. เสมียนพนักงาน	3 อันดับ	12	10%
	1. หัวหน้ากอง	1 อันดับ	2	25%
	2. หัวหน้าแผนก	1 อันดับ	4	20%
	3. ประจำแผนก	2 อันดับ	6	15%
	4. เสมียนพนักงาน	2 อันดับ	8	10%
ปลัดกระทรวง ประธานสภา อธิบดีผู้พิพากษา หรือข้าหลวง ผู้พิพากษา หัวหน้าศาลหรือ หัวหน้ากอง	1. หัวหน้าแผนก	—	2	20%
	2. ประจำแผนก	1 อันดับ	4	15%
	3. เสมียนพนักงาน	1 อันดับ	6	10%

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 88

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดอันดับ เงินเดือน	การตัดเงินเดือน	
			กำหนดเวลา 1 เดือน	ส่วนเงินเดือน ที่ตัด
หัวหน้าแผนก หัวหน้าส่วน ราชการที่เก่า หัวหน้าแผนก	1. ประจําแผนก	—	2	15%
	2. เสมียนพนักงาน	—	4	10%
	เสมียนพนักงาน	—	2	10%

มาตรา 96 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำความผิดอัน
 ควรได้รับโทษลดอันดับเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน แต่มีเหตุ
 ควรปรานีหรือในกรณีจะทำผิดวินัยเล็กน้อยสำหรับข้าราชการ
 ตุลาการสามัญหรือวิสามัญให้ปลัดกระทรวงรายงานไปยังคณะ
 กรรมการตุลาการ เมื่อคณะกรรมการตุลาการพิจารณาเห็นชอบ
 ด้วยแล้ว ให้รัฐมนตรีลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิด
 ของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วย
 ก็ได้ แต่สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการประเภทอื่น ให้
 ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษได้

หมวด 3

การรักษาวินัยและมารยาท

มาตรา 97 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดูแลระมัดระวัง
 ข้าราชการในบังคับบัญชาของตนให้ปฏิบัติตามวินัยและมารยาท
 ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้หยุดได้บังคับบัญชาทำผิดวินัยและ
 มารยาท ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความผิดของข้าราชการ
 นั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่ใน
 อำนาจของตนที่จะลงโทษ ก็ให้สั่งลงโทษแล้วรายงานไปยัง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

ผู้บังคับบัญชาเหนือตน ถ้าเห็นว่าความผิดนั้น ควรจะต้องลงโทษมากไปกว่าที่ตนจะมีอำนาจลงโทษได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เพื่อให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาใดไม่จัดการลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ทำผิดวินัยและมารยาทหรือจัดการลงโทษโดยไม่เป็นการสุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

มาตรา 98 ก่อนที่ผู้มีอำนาจลงโทษจะลงโทษครั้งคราวใดก็ดี ให้พิจารณาให้ถ้วนถี่แน่นอนว่า ผู้ที่จะต้องรับโทษนั้นมีความผิดจริงแล้วจึงสั่งลงโทษ ต้องระวางหย่าให้เป็นการลงโทษไปโดยพยานาหรือโทษประวัต หรือลงโทษแก่ผู้ที่ไม่มีความผิดโดยชัดเจนนั้นเป็นอันขาด และในคำสั่งลงโทษให้สีแดงว่ากระทำผิดในมาตราใด และผิดในฐานใด

มาตรา 99 ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ลงโทษข้าราชการแล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับจนถึงเจ้ากระทรวง แล้วให้เจ้ากระทรวงรายงานไปยังคณะกัมการตุลาการหรือคณะกัมการตุลาการแล้วแต่กรณี

มาตรา 100 เมื่อผู้มีอำนาจได้ส่งลงโทษแล้ว ผู้มีอำนาจ
บังคับบัญชาเหนือผู้ที่ส่งลงโทษนั้น มีอำนาจที่จะเพิ่มโทษ
ลดโทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ แต่ถ้าเพิ่มโทษแล้ว โทษที่
ส่งเพิ่มขึ้นนั้นรวมกับที่ส่งไว้แล้วเดิมต้องมีให้เกินอำนาจของ
ผู้ที่ส่งใหม่นั้น

หมวด 4

การร้องทุกข์

มาตรา 101 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชา
ส่งลงโทษสถานผิดวินัยและมารยาท ข้าราชการผู้นั้นต้องปฏิบัติ
ตามทันที ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในคำสั่งก็มีสิทธิ
ร้องทุกข์ได้ตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ แต่ถ้าปรากฏว่า
เป็นการร้องทุกข์เท็จ ให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

มาตรา 102 การร้องทุกข์เนื่องจากการถูกลงโทษสถานผิด
วินัย ให้ร้องต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง
โดยทำเป็นคำร้องมีสำเนาถูกต้อง 1 ฉบับ ลงลายมือชื่อของผู้
ร้องทุกข์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือ คนภายในห้าวันนับแต่วัน
ทราบคำสั่ง

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

มาตรา 103 ให้ผู้รับคำร้องทุกข์ส่งคำร้องทูลนั้นพร้อมด้วยคำชี้แจงของตน ถ้าจะฟังมี ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์อันถูกต้องตามมาตรา 102

มาตรา 104 ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษพิจารณาและวินิจฉัย คำร้องทุกข์ให้เสร็จภายใน กำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันรับคำร้องทุกข์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินเจ็ดวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัตนมนตรี

มาตรา 105 ถ้าผู้มีหน้าที่พิจารณาคำร้องทุกข์ตามมาตรา 104 วินิจฉัยให้ลงโทษขึ้นตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเดิมหรือเขากว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่ง โดยยื่นคำร้องอุทธรณ์ต่อผู้บังคับ

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

บริษัทฯ เหนือคน ตามลำดับภายในเจ็ดวันนับแต่วันขาด คำสั่ง
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นนี้เป็นที่สุด

มาตรา 106 ข้าราชการฝ่ายตุลาการจะร้องทุกข์ได้แต่สำหรับ
ตนเอง เท่านั้น ห้ามมิให้ร้องทุกข์แทนผู้อื่นเป็นอันขาด ห้าม
มิให้ลงชื่อรวมกันหรือเข้ามาร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน ห้าม
มิให้ประชุมกันเพื่อหารือเรื่องจะร้องทุกข์ และห้ามมิให้ร้อง
ทุกข์ก่อนเวลาล่วงไปแล้ว 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่ที่มีเหตุจะต้อง
ร้องทุกข์เกิดขึ้น

ลักษณะ 10

บทบัญญัติพิเศษเฉพาะกาล

มาตรา 107 ข้าราชการผู้ใดครองตำแหน่งเสมือน
ตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พุทธ
ศักราช 2477 หยุดก่อนเวลาใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2479 เมื่อคณะกัมการตุลาการ
ได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้รัถมนตรมี
อำนาจที่จะบัญชาเข้า เป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโทอันดับ
7 เพื่อได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาได้ตามกคเกนที่ต่อไป

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

(1) ได้รับราชการในตำแหน่งเสมียนตลาการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือถ้ายังไม่ครบสองปี ก็ต้องได้รับราชการในตำแหน่งธุรการสามัญสืบทอดไปอีกเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสองปี

(2) เป็นผู้สอบไล่ได้ปริณัติหรือประกาศนียบัตรทบทกตหมาย ซึ่งคณะกรรมการตลาการเทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริณัติหยุดแล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตลาการ พุทธศักราช 2479

(3) มีคุณสมบัติตามมาตรา 24 อนุมาตรา 1 ถึงอนุมาตรา 10 และอนุมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัตินี้

(4) ได้รับการฝึกหัดในการศาลเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรองว่ามีความสามารถพิจารณาพิพากษาคดีได้ ที่มีความประพฤติดี

มาตรา 108 ข้าราชการธุรการวิสามัญผู้ใดได้รับราชการหยุดก่อนวันใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2476 และทำการหรือเคยทำการในตำแหน่งหน้าข้าราชการธุรการสามัญ ซึ่งหัวหน้าการรับรองว่ามีความสามารถที่จะรับเป็นข้าราชการธุรการสามัญได้ และเมื่อมีอัตราเงินเดือนข้าราชการธุรการสามัญชั้นจัตวาว่างลงและเจ้ากระทรวงเห็นสมควรจะบรรจุในชั้นนั้นเข้าอันดับเงินเดือนเท่า

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ที่ได้รับหยูกี้ให้บังจุได้เมื่อได้รับอนุมัติของคณะกรรมการธุรการแล้ว

มาตรา 109 ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยและมารยาทก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจโทษผู้นั้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ใช้อยู่ในขณะนั้นแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นการทำผิดวินัยโทษสถานไล่ออกหรือปลดออก ซึ่งผู้บังคับบัญชายังมิได้สั่งไล่ออกหรือปลดออก ต้องเสนอให้คณะกรรมการตุลาการหรือคณะกรรมการธุรการแล้วแต่กรณีพิจารณาอนุมัติแล้ว จึงสั่งไล่ออกหรือปลดออกได้

มาตรา 110 ในกรณีที่ยังมีได้มีการเลือกกรรมการตุลาการตามมาตรา 37 อนุมาตรา 5 เป็นครั้งแรก หรือได้มีการเลือกแล้วแต่ยังไม่خابผลของการเลือก ให้คณะกรรมการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช 2482 คงทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้خابผลของการเลือก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

2516

15 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 78

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายตุลาการ

บัญชีหมายเลข 1

ข้าราชการตุลาการสามัญ

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
โท	1	140
	2	150
	3	160
	4	170
	5	180
	6	190
	7	200
	8	220
	9	240
	10	260
	11	280
	12	300
	13	320
	14	350

2517

ตอนที่ 78 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 15 ธันวาคม 2485

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
เอก	1	320
	2	350
	3	400
	4	450
	5	500
	6	550
	7	600
พิเศษ	1	600
	2	650
	3	700
	4	800
	5	900
	6	1000
พิเศษ (ประธานศาลฎีกา)	7	1200

2518

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

บัญชีหมายเลข 2

ข้าราชการทุกระดับ

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
จัตวา	1	20
	2	22
	3	24
	4	26
	5	28
	6	30
	7	34
	8	38
	9	42
	10	46
	11	50
	12	55
	13	60
	14	65
	15	70
	16	75

ตอนที่ 78 เล่ม 59

ราชกิจจานุเบกษา

15 ธันวาคม 2485

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
จัตวา	17	80
	18	90
	19	100
	20	110
	21	120
ตรี	1	80
	2	90
	3	100
	4	110
	5	120
	6	130
	7	140
	8	150
	9	160
โท	1	140
	2	150
	3	160
	4	170

2520

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 78

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
โท	5	180
	6	190
	7	200
	8	220
	9	240
	10	260
	11	280
	12	300
	13	320
	14	350
เอก	1	320
	2	350
	3	400
	4	450
	5	500
	6	550
	7	600

2521

ตอนที่ 78 เล่ม 59

ราชกิจจานุเบกษา

15 กันยายน 2485

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
พิเสส	1	600
	2	650
	3	700
	4	800
	5	900
	6	1000

บัญชีหมายเลข 3

คะโต๊ะยศติธัม

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
ตรี	1	80
	2	90
	3	100
	4	110
	5	120

2522

15 ธันวาคม 2485

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 59 ตอนที่ 76

ชั้น	อันดับ	อัตราเงินเดือน
ตรี	6	130
	7	140
	8	150
	9	160

บัญชีหมายเลข 4

เงินค่าจ้างข้าราชการวิสามัญ

ค่าจ้างข้าราชการวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวง
ยุติธรรมจะได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง